

poezie do 14 let

2. místo Karolína Hrabčáková

NEČEKANÉ POHŘBENÍ

Nebylo to dávno moc,
co udeřila temná noc.
Na kraji vesnice žije rodinka,
je v ní Tomáš, Pavel a Alenka.
Tomáš to chytrý chlapec vskutku byl,
Pavlíčka z očí nikdy nespustil.
Pavlíček byl chlapec hodně maličký
na polici nedosáhl ani když si stoupl na špičky.
Alenka měla deset let jako já,
byla laskavá, hodná a zvědavá.
V tom domě byli jen tři
a tak měli práce až po uši.
Neměli tatínka ani maminku
a tak všechna práce zůstala na Alenku.
Tomáš se staral o to aby jídlo a pití měli
a tak chodil na brigádu každou neděli.
A co najdeme v jejich rodinném stromu?
Tak například starou tetu Anetu.
Ta teta byla stará velice,
vlastnila dům a čtyři slepice.
V tom domě bydlela sama,
proto si zařízení objednala.
Bylo to sice pro seniory, ale to nevadí
mohlo vás to dostat z těžkých situací.
Nosilo se to na krku a bylo to malé,
ale když jste měli problémy bylo to užitečné.
Bylo to levné nestálo to moc,
když jste stiskli tlačítko přijela pomoc.
Jednou Tomáš zaslechl že se hraje finále
a moc chtěl vědět jak to dopadne.
Doma televizi neměli,
ale o někom věděli.
Tomáš a Alenka šli za tetou Anetou,
ta měla televizi hodně velikou.
Až tam přišli Alenka zaklepala
a když se nic nedělo myslela že není doma.
Tomáš našel odvahu a vzal za kliku
a co to vidí dveře se dali do pohybu.
Tetu tam našli s hlavou spadlou na prsa
a mysleli že je mrtvá.
A Pavlíček na toho jsme zapomněli,
ten je hodný od přírody.
Finále že nechce vidět
že bude radši doma uklízet.

Tomáš se dal do telefonování rychle
a našel pohřební službu ještě to odpoledne.
Obřadu se hodně zkrátil čas,
všichni chtěli vidět zápas.
Chudinku tetu pohřbili zaživa!
Ale vždyť to zařízení má.
A tak tlačítko stiskla
a opravdu pomoc přijela.
Naštěstí ti chlapíci dost rychle přišli na to,
co se chudince tetě stalo.
Vyhrabali ji tam zdola
a za chvíli byla zase doma.
Tam našla ty dva
a televize byla zapnutá.
Už začalo to velké finále,
skóre bylo nerozhodné.
nakonec naši gól dali
a tak duel zakončili.
Chudinka teta co ještě před chvílí v hrobu byla
po těch uličnících uklidit musela.
Na to co se stalo byla teta dost naštvaná
a tak zavedla nová přísnější pravidla.
Taky si začala zamykat jen tak pro jistotu,
aby zase neskončila někde v hrobu.
A ještě něčím si pojistila,
aby ji zase nepohřbili zaživa.
Pingpongový míček napůl rozřízla
a na každou stranu tečku nakreslila.
Takže i když spala v klidu
vypadalo to, že je vzhůru.
Když se o té scéně Pavlíček dozvěděl
tak neváhal a napravit to šel.
Těm dvěma rozdál práci
a poslouchal jak zpívají ptáci.
Na to jak byl malý,
měl velké sebevědomí.
Šel zkontrolovat svoji tetičku,
na cestu si zpíval písničku.
Cestou viděl kolibříka, sojku i datla,
to musela být cesta úžasná.
A slova předpovědi vyšla najevo,
Pavlíček se ani nevzpamatoval a už pršelo.
A jelikož Pavlíček předpovědi neposlouchá,
deštník a pláštěnka zůstali pěkně doma.
Pavlíček si dnes chtěl dát sprchu,
ale tohle neměl v plánu.
Pavlíček byl celý promočený,
naštěstí už byl u tety.

Teta mu hned teplý čaj nalila,
dokonce ho i pohostila.
Na tetě bylo vidět že je skleslá,
asi byla ještě pořád naštvaná.
A kdo by se jí divil,
kdyby tohle zažil.
Co bychom tak dělat mohli?
Co kdybychom sušenky upekli?
Řekli oba najednou,
a tak bylo rozhodnuto co dělat budou.
Oba se náramně bavili,
celý večer si užili.
Cestou domů měl Pavlíček úsměv na tváři,
že je teta zase ve své kůži.
Atak příběh končí šťastně,
v Sovičkiádě.